

w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, w pkt 5.1.1 załącznika V do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r., lecz nie posiada zaświadczenia, o którym mowa w tym załączniku, potwierdzającego odbycie rocznego stażu zawodowego, wymaganego przez państwo członkowskie pochodzenia jako dodatkowy warunek posiadania kwalifikacji zawodowych.

(¹) Dz.U. C 44 z 8.2.2021.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 10 marca 2022 r. – Komisja Europejska/ Królestwo Belgii
(Sprawa C-60/21) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 45 TFUE – Artykuł 28 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym – Swobodny przepływ pracowników – Podatki bezpośrednie – Podatek dochodowy – Odliczenia – Świadczenia opiekuńcze – Równość traktowania – Dyskryminacja między podatnikami będącymi rezydentami a podatnikami niebędącymi rezydentami]

(2022/C 171/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Roels i V. Uher, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, P. Cottin i S. Baeyens, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odmawiając odliczenia od dochodu podlegającego opodatkowaniu świadczeń opiekuńczych lub kwot kapitałowych zastępujących takie świadczenia oraz dodatkowych świadczeń podmiotom zobowiązanym do ich wypłacania, niebędącym rezydentami w Belgii, którzy uzyskują tam mniej niż 75 % swoich dochodów z tytułu działalności zawodowej i którzy nie mogą skorzystać z takiego samego odliczenia w państwie członkowskim miejsca zamieszkania ze względu na niewielki dochód podlegający opodatkowaniu w tym państwie, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 45 TFUE i art. 28 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 98 z 22.3.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 10 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken – Niemcy) – Maxxus Group GmbH & Co. KG/Globus Holding GmbH & Co. KG

(Sprawa C-183/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Znaki towarowe – Dyrektywa (UE) 2015/2436 – Artykuł 19 – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Ciężar dowodu – Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku z powodu nieużywania – Krajowy przepis proceduralny zobowiązujący wnioskodawcę do przeprowadzenia badań rynku dotyczących używania znaku towarowego]

(2022/C 171/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Saarbrücken